

Romeinen 6:11-12

De christen is

1 veranderd van eigenaar

2 geroepen tot strijd

Gemeente,

Gisteren is er heel wat verkocht en gekocht op de rommelmarkt. Allerlei spullen verwisselden van eigenaar. Zo kun je dat wat netjes zeggen. En dat kan van allerlei dingen gelden: planten, boeken, huishoudelijke artikelen, spellen. Maar je kunt ook dieren laten verwisselen van eigenaar. Een konijn, een poes of een paard kan verkocht en gekocht worden in het dagelijks leven. Vroeger konden zelfs mensen verkocht en gekocht worden. Slaven. Die eerst eigendom waren van de ene heer en dan door een andere gekocht werden en zo van eigenaar verwisselden.

Maar: zijn zij zelf al veranderd van eigenaar?

Als zoiets gebeurt, als je iets of iemand verkoopt, dan betekent dat ook dat je dan er niks meer over te zeggen hebt. Het niet meer gebruiken kan en mag. Als je een spel verkoopt aan iemand anders, dan is het niet de bedoeling dat je even later naar die ander toegaat en dat jij er toch nog mee spelen wilt. Dat kan dan niet meer. En als je een dier hebt verkocht dan kun je niet later weer ernaar toegaan omdat jij het een tijdje gebruiken wilt. Dat hoort niet meer dan. Die nieuwe eigenaar mag het gebruiken en er mee doen wat hij wil. Verwisseling van eigenaar betekent ook verwisseling van zeggenschap. Denk maar aan die slaven van vroeger: eerst moesten ze doen wat de ene heer hen opdroeg, en als zij van eigenaar verwisseld waren moesten ze natuurlijk gehoorzamen aan die nieuwe eigenaar. Niet meer aan die vorige. Die had niks meer over hen te zeggen. De nieuwe eigenaar heeft het voor het zeggen en mag zijn bezit gebruiken zoals hij wil.

Zo'n verwisseling van eigenaar staat op de achtergrond van Romeinen 6. En dan gaat het over mensen. Over mensen die van eigenaar veranderd zijn. Mensen die eerst in bezit waren van de zonde. Maar nu een nieuwe eigenaar hebben gekregen: God.

1 veranderd van eigenaar

Mensen die de zonde als eigenaar hebben. Dat geldt alle mensen van nature. We zijn in dienst gekomen van de zonde. Dat hebben we in Adam zelf gewild en daar hebben we onszelf aan overgeleverd. We hebben een contract getekend voor het leven om de zonde te gehoorzamen. Dat is allereerst een levenshouding los van God, vervreemd van God. En verder komt dat ook tot uiting in verlangens, gedachten, bedoelingen, woorden en daden. De zonde heeft het voor het

zeggen gekregen. Zoals een vis in het water leven wij in de zonde. En de zonde is een eigenaar met een wrede inborst. Na een dag van werken gaf elke eigenaar zijn slaaf wel wat. Eten, drinken, onderdak. Maar de zonde belooft de dag van leven in zijn dienst met de nacht van de dood, de eeuwige dood. De bezoldiging, het loon van de zonde is de dood. Om daar eeuwig in weg te zinken. Zo satanisch gemeen is de zonde.

Dat zou voor heel de mensheid zo aflopen, ware het niet dat Hij gekomen was. Jezus Christus. Hij is op gebied van de zonde gekomen, deze wereld. Maar Hij heeft de zonde weerstaan. Hij is niet in zonde gevallen, heeft Zich niet aan de zonde uitgeleverd. Heeft alle verzoeken weerstaan. Hij is gehoorzaam gebleven tot de dood, de dood aan het kruis. En Hij heeft de schuld op de zonde gedragen. Zo is Hij gestorven, als Overwinnaar op de zonde. En daarom is Hij opgewekt door God Zijn Vader. En nu leeft Hij voor God. Paasleven. Leven van een onvoorstelbare rijkdom en glans. Want God belooft op gehoorzaamheid aan Hem leven. Eeuwig leven. Paasleven. Onder Zijn gunst. Onder een open hemel. Met een verzoend Vader. Die geen schuld meer ziet en geen overtreding meer toerekent. Geen toorn, geen straf, louter gunst, louter eeuwig leven. Jezus leeft voor God. Paasleven.

En deze Jezus doet zondaren van eigenaar verwisselen. Deze Jezus koopt zondaren los van de zonde. En geeft ze een nieuwe Eigenaar: God. In plaats van onder de zonde te dienen tot de dood, mogen zij nu onder God dienen tot het leven, eeuwige leven. Van eigenaar verwisseld. Dan ben je Gode levend geworden in Christus. Delend in het Paasleven van Jezus Christus. Eens en voor eeuwig Gods eigendom. Ontzet uit de macht der zonde en ontzet aan de nacht van de dood, de eeuwige dood. Overgezet in het leven onder God!

Gij zijt Gode levend geworden in Christus Jezus, onze Heere. In Christus Jezus. Dat geeft verbondenheid aan. In Christus Jezus. In Hem verwisselt een zondaar van eigenaar. Van de zonde naar God. Dat gebeurt door de prediking. Daarin komt Hij langs en wil Hij ons overnemen. Loskopen van de zonde. Mag Ik u van de zonde loskopen? De zonde die u, jouw in zijn macht heeft. Die de dienst uitmaakt in je leven. Die je uitbetaald met de eeuwige dood. De prediking spreekt over God. Die goede Eigenaar, Die vreugde geeft, liefdedienst. Die eeuwig leven geeft zonder vloek, toorn. Onder Zijn gunst en verzoend. Maar de

zonde wil je niet laten gaan. Die wijst door de wet schuld aan, en eist betaling. Betaling van volkomen gehoorzaamheid. En in de prediking zegt Christus: Ik wil voor je betalen. Ik zal voor je voldoen. Dan koop je los van de zonde en geef Ik je aan God.

Bent u daarvoor bezweken? Voor dat aanbod van Christus? Je ziet zoveel van de ernst van de zonde, van de heerlijkheid van God, dat je je de Heere Jezus overgeeft. Gij kunt redden, Gij alleen. In Hem. Je roept Hem, je geeft je aan Hem over. Je levert je aan Hem uit. Geef mij Jezus of ik sterft, buiten Hem geen leven maar eeuwig zielsverderf.

Dat is allesbeslissend! Zonder de overgave aan Christus, de loskoping door Hem, blijf ik onder de zonde. In dienst van de zonde. En eigen probeersels helpen niet. Wie niet in Christus Jezus is, die is nog onder de zonde. Onder de vloek. Op weg voor eeuwig verloren te gaan. Wat is nodig dat onze ogen open gaan! Open voor onze toestand in de greep van de zonde. En wat de zonde wil en eist en voorheeft. En dat de zonde ons heeft, in zijn greep heeft, macht heeft. Aanklachten heeft, betaling eist. Ons vastheeft. We zitten in hechtenis. De zonde is als een bewaker die ons niet hoeft te laten gaan voor wij betaald hebben, volbracht hebben. Verloren! Nooit aan te voldoen.

Wat een zegen als Jezus Christus je overkocht. Je opkocht. Van eigenaar deed veranderen. Dan ben ik de zonde gestorven staat er in vers 11. Dat is een hele sterke uitdrukking. Dat heeft te maken met dat als iets verkocht is, de vorige eigenaar geen zeggenschap meer heeft en houdt. Dan ben ik de zonde gestorven. Dat maakt het wel heel duidelijk. Kijk, als ik iets beloof te doen aan iemand dan mag u mij daaraan houden. U mag mij opbellen en me eraan houden: u zou op bezoek komen. Belofte maakt schuld. Maar als ik kom te overlijden, als ik gestorven ben, ja dan vervalt dat natuurlijk. Dan kunt u mag u niet meer van mij verwachten dat ik op bezoek kom. Dan kunt u daar geen aanspraak meer op maken. Daar geen mailtjes meer over sturen. Daar geen telefoontjes meer om doen. Kijk, houd het daarvoor dat gij in Christus Jezus, de zonde gestorven zijt. De zonde mag geen aanspraak meer op u maken. De zonde mag geen aanspraak meer laten gelden. De vorige eigenaar mag zich niet meer met me inlaten nu ik van een Ander ben. Zo absoluut is dat! De zonde mag me niks meer opleggen, niks

meer van me vragen. Want ik ben van God. Eigendom van Hem, die aanneemt tot Zijn kind. Tuchtigt en opvoedt. Tot rijping voor de heerlijkheid in het Vaderhuis.

Houd het daarvoor dat gij de zonde dood zijt maar Gode levende zijt. Houd het ervoor. Want het lijkt er soms niet op. Dan probeert de zonde toch zo sterk om zich te laten gelden en invloed te blijven uitoefenen. Sterker nog dan eerst lijkt het wel. Maar houdt ervoor dat gij de zonde dood zijt. En Gode levend. Ook al merk je daar niet zo veel van altijd. Van die gunst van God, en Zijn verzoend Vader zijn. Houd het ervoor.

Dat is wat anders dan: houd het erop. Dat is een dus-geloof. Dan zeg je, redeneer je, ik leef best fatsoenlijk, ik doe geen grote zonden, dus ik houd er op dat ik wel naar de hemel zal gaan en dat het goed met me zit. Ik houd het erop. Want ik ben gedoopt, ik deed belijdenis, ik ga naar de kerk, dus het zal wel goed zitten met me. Ik houd het er maar op. Dat is levensgevaarlijk! Daarmee misleid je jezelf. Bedrieg je jezelf voor de eeuwigheid.

Maar ik houd het ervoor dat is een nochtans geloof, toch geloof. Tegen alles in, al is de zonde sterk, al doet de zonde zich gelden, al voel ik soms zo weinig leven, zo weinig genade, nochtans, en toch ik houd het ervoor dat ik de zonde dood ben en Gode levend in Christus Jezus. In Christus Jezus. Kijk, dat is de vraag, dat is het punt. Die vraag aan Petrus, die zijn Meester verloochend had: Hebt gij Mij lief? Ja Heere. gij weet dat ik U liefheb. In Christus Jezus. En dan is de aanvechting de hamer die me nog vaster in Christus slaat. Zoals een hamer een spijker hoe langer hoe dieper in de muur slaat. Zo is de aanvechting de hamer die me hoe langer hoe hechter in Christus drijft. Alles wat mij aanvecht, drijft mij naar Hem toe, doet me zien dat ik Hem nodig heb. In Christus Jezus geldt: ik ben al lijkt het er niet op, de zonde dood en Gode levend. Nochtans, en toch, in Christus Jezus.

Is dat uw geloof? Is dat uw leven? Is dat uw vrede met God?

2 geroepen tot strijd

Dan heeft Paulus een oproep voor u. Laat dan de zonde niet langer heersen in uw sterfelijk lichaam. Want de zonde, wie is dat? Dat is je vroegere eigenaar. Dat zou je zo moeten zien. Dat is schokkend maar dat is het ook. Soms worden er kinderen, meisjes ontvoerd. En dan mishandeld en misbruikt. Vreselijk gemarteld. Een enkele keer wordt zo'n meisje toch weer bevrijd. Ze mag weer naar huis. Terug naar haar ouders. En stel je dan eens voor: op een dag belt die man weer aan die haar ontvoerd heeft. Dat meisje doet open en...schrikt. vlucht panisch

naar binnen toe. Daar is hij weer.... Hij komt weer terug.

Zo zou het moeten zijn als de zonde voor de deur staat. Die mij ontvoerd had, mishandeld, ter dood had willen brengen. Maar Christus heeft mij verlost. Mij weer bij God gebracht. Maar stel je voor: op een dag staat de zonde weer voor de deur van mijn leven. Klopt hij weer aan.... Hij komt weer terug.... Mijn vroegere eigenaar die mij zo mishandeld heeft die zulke wrede bedoelingen heeft.

Wat een oproep...

Wat een schuld en schaamte....

Laat dan de zonde niet heersen in uw sterfelijk lichaam. Want kijk, dat wil de zonde: heersen! Alles te zeggen hebben. Met me afrekenen. Heersen. Alleen, zo zeggen de puriteinen vaak: als de zonde zich aandient, dan komt hij als een bedelaar. Niet als een heerser, maar als een bedelaar. Die vraagt of hij er even, even maar in mag komen, of ik even een klein beetje tijd voor hem heb. En als hij dan eenmaal binnen is, dan ontpopt hij zich als heerser die wil blijven en die aan het hoofd van de tafel gaat plaatsnemen en de lakens uit wil delen. Maar zo klopt hij niet aan: hij klopt aan als bedelaar: mag ik er even inkomen?

Wat een oproep....

Wat een schuld en schaamte....

En nu weet ik niet hoe dat bij u gaat, maar als je een jong gezin mag hebben dan willen je kinderen je wel eens voor zijn. Als er wordt aangebeld, zijn ze al bij de voordeur en doen hem open voor je er zelf bent. Zo heeft elk mens 7 kinderen in huis die de deur maar al te graag open doen. Dat zijn die begeerlijkheden van het lichaam van vers 12. En er zijn er wel 7 nog wel meer misschien. Maar vanouds en ook nog onlangs met die 7 smaken van ijsjes zijn er 7 begeerlijkheden onderscheiden. Hoogmoed, hebzucht, onkuisheid, jaloezie, gulzigheid, woede en gemakzucht. Die staan te springen om open te doen als zonde aan de deur klopt.

En zonde klopt aan de deur van ons levenshuis. Aan de oorpoort. Je hoort dat andere mensen je waarderen en je goed vinden. En hoogmoed wil naar de deur snellen om open te doen. Kom er maar in vertel eens verder.

Wat een oproep...

Wat een schaamte...

Je hoort dat een ander over jou zegt dat je niet te vertrouwen bent, dat die kwaad is op je. En woede wil al naar de deur snellen om eens even open te doen.

Wat een oproep...

Wat een schaamte...

Je hoort dat het niet nodig is om te vasten, dat bidden best veel inspanning vergt, dat bekering een strijd is, dat het zondagmorgen buiten regent en gemakzucht wil al naar voren rennen om de deur open te doen.

Wat een oproep...

Wat een schaamte...

En de oogpoort:

Daar staat en klopt de zonde: je ziet wat wat je heel niet nodig hebt, maar het is wel heel gaaf en vet en populair. Of het levert heel veel op.

En hebzucht wil al naar de deur rennen om open te doen.

Wat een oproep...

Wat een schaamte...

Je ziet beelden of aankondigingen van beelden van erotiek. En onkuisheid wil al naar de deur rennen om open te doen.

Wat een oproep...

Wat een schaamte...

Je oog ziet dat een ander me toch wat heeft gekocht en heeft bereikt. Die steekt iedereen de ogen uit. En jaloezie wil al naar de deur lopen om open te doen.

Wat een oproep...

Wat een schaamte...

Je oog ziet dat er toch lekker eten en drinken is, alcohol is, en gulzigheid wil naar de deur rennen om open te doen.

Wat een oproep...

Wat een schaamte...

Dat dan de zonde niet heerse. Laat de begeerlijkheden niet opendoen als de zonde aanklopt. En breng je ogen en je oren zeker niet naar de zonde toe. Soms kun je er niks aan doen dat een zonde bij je aanklopt. De zonde zoekt je op. Maar als je zelf de zonde opzoekt is toch helemaal dwaas. Je zoekt je ontvoerder weer op. Je zoekt beelden van zonde op, bladen van zonde op. Je brengt zelf je oog en oor bij de zonde. Kun je echt wel open internet hebben? Kun je echt wel tv hebben? Kun je echt internet op je mobieltje hebben? Moeten we niet kritischer zijn in wat we kijken en luisteren? En welke invloed heeft uitgaan en drank op je houding tav de zonde? Zorgt die niet ervoor dat je makkelijker opendoet?

Wat een oproep...

Wat een schaamte...

Bedenk dat de zonde die vreselijke vroegere eigenaar is. Als die weer voor de deur staat.... Zouden dan niet veel meer de huiver ons moeten bevangen? Zonde is niet onschuldig, zonde is geen kleinigheid, maar een wrede tiran. Bedenk dat Christus Jezus hem overwonnen heeft met Zijn wonden, Zijn bloed, Zijn striemen. Zouden we dat niet meer moeten inleven? Wat verlossing van zonde heeft gekost aan de Heere Jezus? Elke zonde een slag op Zijn kroon, een spuug in Zijn aangezicht,

slag in Zijn hand of voet, een druppel bloed uit Zijn voorhoofd. Zouden we dat niet meer hebben te doorleven?

Alles wat mij makkelijker maakt tov de zonde moet ik mijden, wegdoen, veranderen. Alles wat mij lichter doet denken over Jezus' lijden moet ik mijden, bestrijden. Laat ik daar maar tijd aan besteden: over denken, over lezen. Is het trouwens niet één van beiden? Of de zonde verstikt het leven met God of het leven met God verstikt de zonde.

De zonde, hij klopt aan als bedelaar, heb je even voor me, mag ik er even inkomen. En je begeerlijkheden doen open voor je er zelf goed en wel erg in hebt. Maar hij wil heersen. Je meesleuren. Je bedwelmen, dat je er een gewoonte van maakt. Dat de zonde een gewoonte wordt. En je hele geestelijke leven lamlegt. De vreugde en de verwondering ebt weg. het verlangen naar God en het genieten ebt weg. Het berouw en de pijn ebt weg. De zonde heerst toch weer. Of; de zonde heerst door je te kwellen: je te achtervolgen tot wanhoop: zie je wel dat je geen genade kent. Je hebt weer opengedaan. Je bent geen kind van God. Je hoeft geen hoop meer te hebben, je mag geen hoop meer hebben. Heersen wil de zonde.

Aanvechting. Laat hem je naar en in Christus drijven. Hoe meer aangevochten hoe hechter in Christus gevluht. Nochtans en toch: houd het ervoor dat gij der zonde dood zijt en Gode levende in Christus Jezus. En dat wordt het hoe langer hoe meer: in Christus Jezus. Gedreven in Hem, omgaand met Hem, zoekend in Hem, denkend aan Hem. Dat is mijn leven. Jezus leven van mijn leven. En je krijgt maar één verlangen: niet meer opendoen. Het brengt zoveel ellende en duisternis. Het doet God en Jezus zo'n oneer en smaad aan. En het verlangen wordt gevoed om de zonde niet te laten heersen.

Gemeente, kent u dit leven? Wie is overgezet uit de zonde tot God. Wie de zonde gestorven is en God levend, die kan niet oude voet verder. Die kan geen vriend der wereld zijn, geen vriend van de zonde. Die kan niet in de zonde, in een zonde leven. Waar geen strijd tegen de zonde is, is geen liefde tot de Heere Jezus.

Gemeente kennen we dit leven? Leven dat wel in zonde vallen kan, maar dat het er niet in uit kan houden. Dat strijd kent tegen de begeerlijkheden binnen in ons. Tegen de zonde buiten ons. En in die strijd kan vallen. Eerst heb je er alleen last van als je in daden valt, later krijg je last van als je in gedachten valt en toegeeft. Leven waarvan geldt wat Paulus zegt in Romeinen 7. "Ik ellendig mens wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods? Het lichaam met al zijn begeerlijkheden. Maar Gode zij dank Die ons de overwinning geeft in Christus Jezus onze Heere." Ik houd het ervoor. Nochtans. Dankzij Christus.

Amen

